

Kultur- og likestillingsdepartementet
Postboks 8030 Dep.
0030 OSLO

Deres ref:

Vår ref: 22-01275-5

Dato: 21.04.2022

Svar på henvendelse om IMDis arbeid med døve og tegnspråklige innbyggere

Viser til Tegnspråkutvalgets henvendelse av 18. februar, og påfølgende korrespondanse om møtedato. Vi ser frem til møte med utvalgets leder og sekretariat 28. april 2022. I forkant av møtet oversender vi skriftlige svar på spørsmålene i henvendelsen fra dere. IMDi har vært i kontakt med Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) i anledning henvendelsen, og aktuelle svar fra HK-dir er inntatt i vårt svar.

I møtet vil IMDi være representert ved tolkeavdelingen. Dersom dere ønsker at medarbeidere fra andre avdelinger skal være til stede for å kunne besvare oppfølgingsspørsmål til de skriftlige svarene om bosetting, opplæring og kvalifisering, ber vi om at dere gir beskjed om det i så god tid som mulig før møtet. I tillegg vil Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) være med i møtet for å kunne bidra med informasjon og kunnskap knyttet til spørsmålene dere har stilt om opplæring, læreplaner og prøver.

Kunnskap om døve/tegnpråklige innvandrere i Norge

IMDi er et fagdirektorat, forvaltningsorgan og nasjonalt kompetansesenter med ansvar for integreringsfeltet og tolkefeltet. En av forvaltningsoppgavene som er tillagt IMDi, er bosetting av flyktninger i norske kommuner. Når det gjelder innvandrere som kommer til Norge på andre oppholdsgrunnlag enn som flyktninger eller asylsøkere, har IMDi ikke forvaltningsoppgaver knyttet til bosettingen av disse gruppene. IMDi har derfor dessverre ikke noen overordnet statistikk over antall døve/tegnpråklige innvandrere som ankommer Norge og bosetter seg i norske kommuner. Det er mulig at Utlendingsdirektoratet (UDI) kan ha noe informasjon om helseopplysninger (hørsestap) eller språkbakgrunn (ulike lands tegnspråk) for personer som får innvilget ulike typer oppholdstillatelse i Norge.

Når det gjelder Tegnspråkutvalgets spørsmål om hvilke tegnspråklige ferdigheter nyankomne innvandrere har på eget lands tegnspråk ved ankomst til Norge, kjenner verken IMDi eller HK-dir til rapporter eller statistikk på dette. Vi anbefaler å kontakte UDI eller de største kommunale voksenopplæringene som tilbyr undervisning i norsk tegnspråk med forespørsel om informasjon om dette. Inntrykket fra HK-dirs kontakt med ulike voksenopplæringssentre er at det er svært varierende hvilke språkferdigheter tegnspråklige innvandrere har ved ankomst. Noen døve innvandrere har god språkkompetanse i sitt hjemlands tegnspråk, mens andre har kommunisert ved hjelp av eventuell resthørse, munnnavlesning og/eller hjemmelagde gester/tegn. Noen døve innvandrere har gått på tegnspråklig skole i sitt opprinnelsesland, mens andre har gått på skole for hørende eller har mangelfull/ingen skolegang. HK-dir opplyser videre at de er kjent med at enkelte døve innvandrere ikke har hatt mulighet til å tilegne seg verken talespråk, skriftspråk eller

tegnspråk i sitt opprinnelsesland. Denne gruppen døve innvandrere ankommer Norge med et svært begrenset språk, og norsk tegnspråk blir i praksis det første fullverdige språket de får mulighet til å lære. Det finnes lite forskningslitteratur om opplæring for denne gruppen, men det er opplagt at å tilegne seg et språk for første gang i voksen alder byr på særskilte utfordringer.

Bosetting av døve/tegnspråklige flyktninger

Når det gjelder bosetting av flyktninger, baserer IMDi sitt bosettingsarbeid på informasjon fra intervjuer med overføringsflyktninger under uttak av flyktninger i utlandet, samt informasjon fra mottak og andre relevante aktører om flyktninger som har kommet til Norge som asylsøkere. I denne kartleggingen inngår for begge grupper helseutfordringer, som kartlegges for å synliggjøre oppfølgingsbehovet etter bosetting. IMDi har dessverre ikke egen sortering på døve/tegnspråklige i vår statistikk, de kodes sammen med en rekke andre særlige forhold under koden «særlige hensyn». I rapporten *Statlige virkemidler ved bosetting av flyktninger med særlige behov* (Rambøll, 2020)¹, kommer det frem at det er enkelte grupper blant flyktninger med særlige behov som det tar lang tid å bosette. Flyktninger med særlige behov er definert som flyktninger med nedsatt funksjonsevne og/eller atferdsvansker som utløser eller antas å utløse langvarige, kostnadskrevenne helse- og omsorgstiltak i bosettingskommunen.

De senere år har det ikke vært mange saker med bosetting av døve flyktninger, men det har vært flere saker med flyktninger med nedsatt hørsel. Erfaringsmessig har IMDi vurdert det som mest hensiktsmessig å bosette døve flyktninger i store kommuner, da disse kommunene har vist seg bedre i stand til å ivareta behovene som døve flyktninger har. Dette handler blant annet om kommunenes evne til å ha en bred tiltaksvifte for forskjellige grupper av flyktninger som bosettes. I de få sakene IMDi kjenner til med bosetting av døve flyktninger fra de senere år, har Norges Døveforbund blitt kontaktet i forkant av bosetting som en del av kartleggingsarbeidet. Enkelte store kommuner, som bl.a. Trondheim, har tilbud om norsk tegnspråk som fremmedspråk for ungdomsskoleelever på 8. – 10. trinn, og har gitt uttrykk for god kompetanse i bosetting av døve flyktninger.

IMDi erfarer at treffsikker bosetting lykkes best dersom bosettingen kan bygge på en god kartlegging av flyktnings behov, og gode vurderinger av tjenestetilbud i bosettingskommuner. IMDi har ikke mottatt meldinger fra kommuner om utfordringer knyttet til bosetting av døve flyktninger. IMDi har ikke datagrunnlag for å rapportere statistisk på i hvor stor grad man lykkes med treffsikker bosetting for døve flyktninger. IMDi jobber stadig med å utvikle gode verktøy og indikatorer som øker sannsynligheten for treffsikker bosetting for flyktninger generelt.

Både IMDi og HK-dir erfarer at kommunikasjon med døve flyktninger og innvandrere er svært utfordrende i tiden før nyankomne døve har nådd et relativt godt språklig nivå i norsk tegnspråk. Dette skyldes at norske offentlige organer i svært liten grad har tilgang til kvalifiserte tolker til tolking mellom norsk og andre lands tegnspråk og skriftspråk.

Opplæring og kvalifisering

Når det gjelder spørsmålet om opplæringstilbud til døve nyankomne innvandrere, og kvaliteten på tilbudene, opplyser HKdir at flere kommunale voksenopplæringssentre har god kompetanse i å undervise voksne innvandrere i eller på tegnspråk. Dette gjelder blant annet Trondheim voksenopplæringscenter, Oslo voksenopplæring Skullerud, Kvalifiseringstjenesten i Grimstad og Kongsgård skolesenter, samt enkelte ikke-kommunale opplæringssteder som Ål folkehøyskole og kurscenter. På generelt grunnlag opplyser HK-dir videre at det i voksenopplæringen flere steder er et stort behov for kvalifiserte lærere, og at det er rimelig å anta at det gjelder også – og kanskje spesielt – for tegnspråklige lærere. Når det gjelder opplæring for asylsøkere og flyktninger i tiden

¹ Rambøll Management Consulting og Oslo Economics (2020). *Statlige virkemidler ved bosetting av flyktninger med særlige behov*. https://www.udi.no/globalassets/global/forskning-fou_i/statlige-virkemidler-ved-bosetting-av-flyktninger-med-sarlige-behov---rapport.pdf

før bosetting, mens de oppholder seg i mottak, er det UDI som har ansvar for denne innbyggergruppen i denne perioden. Spørsmål om tilbud til gruppen i denne fasen kan dermed også rettes til UDI.

Til spørsmålet om hvilke utfordringer kommunene opplever i møte med målgruppen, opplyser HK-dir at det, så langt de vet, ikke foretas noen systematisk hørselsscreening av flyktninger og andre innvandrere i kommunene. Kompetanse Norge utredet i 2016 behovet for særskilt tilrettelegging av opplæringen i norsk og samfunnskunnskap for personer med nedsatt funksjonsevne. I den forbindelse ble det blant annet kartlagt omfanget av hørselshemmede deltakere i opplæring, og hvilke utfordringer kommunene har med å tilrettelegge opplæringen for denne gruppen. I undersøkelsen kom det frem at omtrent halvparten av opplæringsstedene som svarte at de hadde deltakere med behov for tilrettelegging, hadde deltakere med hørselshemming. 43 prosent av opplæringsstedene hadde mellom én og fem deltakere med behov for tilrettelegging på grunn av hørselsproblematikk. Dataene fra kartleggingen er et øyeblikksbilde. Svarene i undersøkelsen skiller ikke mellom graden av funksjonsnedsettelse og omfatter derfor ulike grader av hørselsnedsettelse. Undersøkelsen gir dermed ikke detaljert kunnskap om utfordringer som gjelder døve spesielt. Når det gjelder bruk av tegnspråktolk kom det frem at det er ulike erfaringer med å plassere deltakere med hørselshemninger i ordinære klasser med bruk av tegnspråktolk. Noen hadde positive erfaringer med dette, mens andre strevde med å få det til å fungere for deltakeren. De som fikk det til, understreket at det er viktig at tolken har erfaring med å tolke for fremmedspråklige. For flere detaljer, se rapporten kap. 5.

Når det gjelder spørsmålet om fritak fra norskopplæring, er det ikke grunnlag i lov og forskrift til å gi fritak fra norskopplæringen pga. at personen er döv. I henhold til integreringsloven § 29 kan det gis fritak «dersom det foreligger særlige helsemessige eller andre tungtveiende årsaker som hindrer deltagelse i opplæringen». I henhold til integreringsforskriften § 25 skal søknad om fritak på grunn av særlige helsemessige årsaker dokumenteres med medisinsk vurdering eller uttalelse fra lege eller psykolog. Døvhets kan ev. inngå i en sammensatt helseproblematikk, men ikke utgjøre grunnlag for fritak alene.

Opplæring i norsk tegnspråk er ikke omtalt særskilt i integreringsloven, og HK-dir opplyser at opplæring i norsk tegnspråk til døve tegnspråklige innvandrere oftest gis etter opplæringsloven. Opplæringen i norsk og samfunnskunnskap etter integreringsloven bygger imidlertid på prinsippet om tilrettelagt opplæring, noe som også vil omfatte døve, tegnspråklige innvandreres rett til tilrettelegging i opplæringen. Prinsippet om rett til tilrettelagt opplæring fremkommer blant annet av krav om norskplan, jf integreringsloven § 34. Deltakere i opplæringen skal oppnå et minimumsnivå i norsk, jf. integreringsloven § 31. Deltakerens norskmål skal tilsvare det veiledende minimumsnivået eller høyere, men kan justeres opp eller ned ut fra deltakernes progresjon, jf. integreringsforskriften § 27. Opplæringen skal tilpasses den enkelte, og det er først når det foreligger forhold som det ikke kan tilpasses for, at norskmålet kan settes ned.

Videre fremgår følgende av forskrift om læreplan i norsk for voksne innvandrere, jf punkt 2:

For at opplæringen skal bli effektiv, må den ta utgangspunkt i deltakernes erfaringsbakgrunn, behov, ressurser og framtidsplaner. Dette krever en kartlegging av hver enkelt deltaker før og underveis i opplæringen. Deltakernes tidligere skolegang, erfaring med skrift, og andre språk de har lært, kan ha stor betydning for hvilke arbeidsmåter og norskmål som blir relevante. Det samme gjelder den språktypologiske avstanden mellom språk deltakeren kan fra før, og norsk. Blant annet er det viktig å få kjennskap til deltakernes erfaring med det latinske alfabetet, slik at dette kan tas hensyn til i opplæringen. Kartleggingen bør også få fram deltakernes mål med å lære norsk på kort og lang sikt, deres arbeidserfaring, deres digitale ferdigheter og deres helse- og livssituasjon, deriblant syn og hørsel.

Opplæringen i norsk og samfunnskunnskap skal dermed tilrettelegges for døve, tegnspråklige deltakere slik at disse kan nyttiggjøre seg denne på lik linje med andre som mottar opplæringen.

Når det gjelder prøver, er det utviklet et tilbud for tegnspråklige innvandrere. Delprøver i muntlige ferdigheter kan erstattes av prøver i tegnspråklige ferdigheter. Norskprøven består av fire delprøver:

- Prøve i leseforståelse
- Prøve i skriftlig framstilling
- Prøve i lytteforståelse eller prøve i avlesning av norsk tegnspråk
- Prøve i muntlig kommunikasjon eller prøve i tegnspråklig kommunikasjon

HK-dir opplyser at målgruppen for prøvene for tegnspråkbrukere er voksne innvandrere som får undervisning i både norsk og norsk tegnspråk. Utviklingen av prøvene for tegnspråklige innvandrere ble organisert som et tidsavgrenset samarbeidsprosjekt mellom daværende VOX - Nasjonalt fagorgan for kompetansepolitikk, Signo Conrad Svendsen senter og Oslo voksenopplæring Skullerud. Prøve i avlesning av norsk tegnspråk består av faste oppgavesett på A1-A2- og A2-B1-nivå. Prøven i tegnspråklig kommunikasjon tilbys på nivåene A1-A2, A2-B1 og B1-B2 og foregår i sin helhet på tegnspråk, med tegnspråklig eksaminator og sensor til stede og med bruk av tegnspråklige vurderingskriterier.

Det finnes ikke data i NIR som viser om en person får tegnspråklig opplæring, heller ikke hvor mange døve som tar norskprøve, eller hvor mange som får fritak fra norskopplæringen pga. at de er døve. Disse tallene finnes imidlertid i PAD (prøveadministrativt system), men det er altså ikke koblet opp mot NIR.

HK-dir administrerer påmelding til prøvene og organiserer kontakt mellom voksenopplæringssentrene som skal arrangere prøve i tegnspråklig kommunikasjon, og eksaminatorer og sensorer til prøven. HK-dir arrangerer også årlige vurderingsseminarer for lærere som underviser voksne innvandrere i eller på tegnspråk, og for sensorer på prøven i tegnspråklig kommunikasjon. Målet for seminarene er å øke vurderingskompetansen og kjennskap til norskprøven og rammeverksnivåene prøven måler på. HK-dir jobber med å utvide nettsidene med mer informasjon om prøvene på tegnspråk. Nye videoer om norskprøven for tegnspråkbrukere vil publiseres på norskprøvens nettsider 29. april.

HK-dir har ikke oversikt over hvor mange som får tegnspråklig opplæring, eller hvor mange av dem som får opplæring, som tar norskprøven som avsluttende prøve. For dem med rett og plikt etter integreringsloven, er det deltakerens kommune som fatter vedtak om opplæring og eventuelt fritak fra opplæring og/eller prøve, og det anbefales derfor å ta kontakt med aktuelle kommuner for mer informasjon om dette. HK-dir gjør oppmerksom på at norskprøven i tillegg til deltakere med rett og plikt etter integreringsloven, også er tilgjengelig for deltakere i voksenopplæring uten rett og plikt, og for privatister. Antall kandidater på prøven kan derfor også inkludere personer utenfor den kommunale voksenopplæringen.

Prøve i avlesning av norsk tegnspråk på nivå A1-A2 og A2-B1 har vært tilbudt siden desember 2014. Hittil har 39 kandidater tatt en prøve i avlesning av norsk tegnspråk, med følgende resultatfordeling:

A1: 8

A2: 22

B1: 9

Prøve i tegnspråklig kommunikasjon på nivå A1-A2 og A2-B1 har vært tilbudt siden desember 2014. Prøve i tegnspråklig kommunikasjon på nivå B1-B2 har vært tilbudt siden desember 2016. Hittil har 50 kandidater tatt en prøve i tegnspråklig kommunikasjon, med følgende resultatfordeling:

A1: 2

A2: 22

B1: 25

B2: 1

Samfunnskunnskapsprøven er en digital prøve som består av flervalgsoppgaver, der oppgavetekst og svaralternativ gis skriftlig. Samfunnskunnskapsprøven tilbys på en rekke ulike språk, med mulighet til å spille av lydfil av oppgavene på flere av de største språkene. Kandidater som ikke har tilstrekkelige leseferdigheter, eller som ikke får samfunnskunnskapsprøven på et språk de forstår godt, kan søke om å få avlegge prøvene muntlig med en prøveleder som snakker kandidatens språk, eventuelt ved bruk av tolk. Statsborgerprøven er også en digital prøve med flervalgsoppgaver, der oppgavetekst og svaralternativ gis skriftlig. Statsborgerprøven tilbys på norsk, med mulighet til å få høre lydfil av oppgavene. Kandidater som ikke har tilstrekkelige leseferdigheter, kan søke om å få avlegge prøvene muntlig med en prøveleder som snakker kandidatens språk, eventuelt ved bruk av tolk. Kandidater søker kommunen om muntlig gjennomføring av både samfunnskunnskaps- og statsborgerprøven, og verken HK-dir eller IMDi har statistikk over hvor mange dette gjelder.

Når det gjelder tilbudet om opplæring i norsk og samfunnskunnskap til døve, tegnspråklige innvandrere finnes det så vidt HK-dir vet ikke systematisk kunnskap om dette tilbudet til denne målgruppen. Verken HK-dir eller IMDi er kjent med undersøkelser eller rapporter om hvilket utbytte de får av opplæringen, og vi har derfor ikke tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag til å vurdere dette spørsmålet. I Kompetanse Norges kartlegging av behovet for tilrettelegging av opplæringen (omtalt over) kom det frem at det var flere informanter som ga uttrykk for at hørselshemninger ofte oppdages sent i opplæringsløpet. Noen trakk også fram at deltakere med hørselshemninger ikke får nok tid i opplæringen til at de får tilstrekkelig læringsutbytte. For mer kunnskap om tilbudene, anbefales det at utvalget tar kontakt med opplæringscentre som har tilbud om opplæring i tegnspråk, jf. svar på det spørsmålet om opplæringstilbud til døve nyankomne innvandrere og kvaliteten på tilbudene.

Læreplanene i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere er forskrifter til integreringsloven. Læreplanen skal brukes i opplæring for deltakere med rett og plikt eller plikt til norskopplæring etter denne loven, og det skilles ikke her mellom døve og hørende. Læreplanen i norsk for voksne innvandrere er en læreplan som omhandler norsk språk, og ikke tegnspråk. At norsk tegnspråk er nevnt i læreplanen belyser at ikke alle som får opplæring etter læreplanen, får opplæring i alle de fire ferdighetene på norsk, og at norsk tegnspråk er et eget språk, forskjellig fra norsk. De deltakerne i voksenopplæringen som får opplæring i norsk tegnspråk, vil dermed få opplæring i to ulike språk: både norsk skriftlig og norsk tegnspråk. Det finnes i dag ikke en egen læreplan for norsk tegnspråk for voksne innvandrere. Opplæring i norsk tegnspråk er ikke omtalt spesielt i integreringsloven. Etter vår erfaring gis slik opplæring ofte etter opplæringsloven. Aktuelle opplæringssteder vil kunne bidra med mer informasjon om praksis.

Læremateriell for tegnspråklige

HK-dir opplyser at læringsressursen «I Norge» er ikke oppdatert etter ny læreplan. Statped har informert HK-dir om at interne prioriteringer og kapasitet hos dem er grunnen til at læringsressursen ikke har blitt oppdatert. I 2012, da læringsressursen ble utviklet, var det gjennom et samarbeid mellom Statped og VOX. Det eksisterer ikke et samarbeid mellom Statped og HK-dir på dette området i dag.

IMDis arbeid med tolkeloven

Stortinget vedtok lov om offentlige organers ansvar for bruk av tolk mv. (tolkeloven) i juni 2021. Hovedmålet med tolkeloven er å tydeliggjøre offentlige organers ansvar for å bruke tolk, og å bidra til en kvalitetsreform på tolkefeltet. Som nasjonal fagmyndighet for tolking i offentlig sektor, har IMDi en rekke ansvarsområder knyttet til tolkelovens ikrafttredelse. Språkloven § 7 fastslår at norsk tegnspråk er det nasjonale tegnspråket i Norge. Tolkeloven omfatter offentlige organers

behov for tolking i samtaler og møter med døve, hørselshemmede og døvblinde. IMDi skal i sitt arbeid med Tolkelovens ikrafttredelse ivareta hensynet til alle minoritetsspråklige innbyggergrupper i Norge, herunder døve, hørselshemmede og døvblinde.

Følgende tiltak er planlagt knyttet til arbeidet med døve, hørselshemmede og døvblinde innbyggere, samt tegnspråktolking og skriveolking, i 2022:

- Bygge kompetanse på tegnspråktolking i IMDi, ettersom direktoratet ikke tidligere har hatt ansvarsoppgaver knyttet til tolking for døve, hørselshemmede og døvblinde.
- Veiledningsarbeid rettet mot offentlige organer om deres ansvar for etterlevelse av tolkeloven, også i kontakt med døve, hørselshemmede og døvblinde innbyggere.
- Utlyse et større FoU-prosjekt om minoritetsspråklige innbyggers erfaringer med tolker og tolkemedierte møter med det offentlige. Prosjektet gjennomføres av NTNU Samfunnsforskning og tegnspråklige døve er en av de minoritetsspråklige innbyggergruppene som er valgt ut til prosjektet. Målet er å bidra til et bedre kunnskapsgrunnlag om minoritetsspråklige innbyggers perspektiver på tilgangen til offentlige tjenester og tolking ved behov, samt om innbyggernes erfaringer med tolkers språklige og tolkerfaglige kompetanse og profesjonsutøvelse.
- Gjennom FoU-prosjektet «Tolkemonitor», bygge et kunnskapsgrunnlag knyttet til hvor stort behovet for tolking er på tegnspråk og andre former for tolking for døve, hørselshemmede og døvblinde er både etter folketrygdloven og i offentlige organers kontakt med denne innbyggergruppen for øvrig. Prosjektet vil også bygge et kunnskapsgrunnlag om hvor godt offentlige organer lykkes med etterlevelsen av tolkelovens krav til å dekke behovet for tolking i kontakt med døve innbyggere.
- Muliggjøre oppføring av tegnspråktolker og skriveolker i Nasjonalt tolkeregister.
- Gi en utdanningsinstitusjon i oppdrag å utarbeide statsautorisasjonsprøve i tolking mellom norsk og norsk tegnspråk.
- Innhente og vurdere innspill fra etablerte fagmiljøer med tanke på hvilke kvalifiseringstilbud som bør styrkes, etableres og utvikles videre for å sikre at tjenestemottakere får tilgang til like godt kvalifiserte tolker på vårt nasjonale tegnspråk som på nyere minoritetsspråk.
- Arbeid med veiledning av tilsynsmyndigheter og ombud, slik at disse settes best mulig i stand til å føre tilsyn med offentlige organers etterlevelse av tolkeloven opp mot alle de minoritetsspråklige innbyggergrupper som dekkes av tolkeloven.

Fra og med 2023 planlegger IMDi ytterligere tiltak, herunder blant annet disse:

- Gjennomføre årlige risiko- og sårbarhetsanalyser for tilgangen til kvalifiserte tolker på urfolksspråk, nasjonale minoritetsspråk, vårt nasjonale tegnspråk og nyere minoritetsspråk.
- Utrede behovet for kvalifisering av skriveolker til ulike nivåer i Nasjonalt tolkeregister.
- Innhente informasjon om behovet for tolking mellom norsk og andre tegnspråk enn norsk tegnspråk (for døve og hørselshemmede flyktninger og innvandrere), herunder hvordan dette behovet dekkes på det nåværende tidspunkt og eventuelle behov for tiltak.
- Gjennomføre en mer omfattende vurdering av om det er behov for endret grensesnitt i Nasjonalt tolkeregister i anledning at registeret også skal gi god oversikt over tolker for døve, hørselshemmede og døvblinde og deres kvalifikasjoner.

I møtet vil vi presentere nærmere IMDis planer for de deler av arbeidet som vi legger til grunn er av særlig interesse for tegnspråkutvalget, herunder både tilbud om statsautorisasjonsprøve i tolking mellom norsk og norsk tegnspråk, samt IMDis planer for arbeid med oppføring av tegnspråktolker i Nasjonalt tolkeregister. Når det gjelder spørsmålet fra dere om tolking til og fra andre lands tegnspråk, er dette et arbeid vi ennå ikke har igangsatt på vår side. Vi vil imidlertid gjerne høre Tegnspråkutvalgets syn på dette behovet, samt utvalgets refleksjoner knyttet til hvordan det bør jobbes for å dekke behov for tolking i aktuelle språkkombinasjoner. Vi er interessert i utvalgets syn både på behovet for tolking mellom norsk og andre lands tegnspråk, og mellom norsk tegnspråk og andre lands tegnspråk.

Vi ser fram til vårt møte 28. april kl 13-15 hos oss i Tollbugata 20. Dersom det er spesielle tema eller oppfølgingsspørsmål dere ønsker at vi skal innhente informasjon om i forkant, hører vi gjerne fra dere om det.

Med hilsen

Hanne Løfsnes
avdelingsleder

Hilde Fiva Buzungu
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og er derfor uten håndskrevet signatur